

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.508/2025/8.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2025. november 11. napján megtartott tanácsülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A jelentős mennyiségre, kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társai ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék 2025. június 6. napján kihirdetett 19.B.200/2025/21. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett Terhelt2 II. r. vádlott tekintetében helybenhagyja.

A másodfokú bíróság ügydöntő határozata ellen fellebbezésnek már nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Debreceni Törvényszék a rendelkező részben írt ügydöntő határozatában Terhelt2 II. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (2) bekezdés a) pont] miatt 2 év 10 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A büntetésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt, esetében 725 000 forint erejéig, illetve a lefoglalt 1 291 000 forintra és 1 db aranynak tűnő nyakláncra vagyonelkobzást rendelt el. Döntött a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen Terhelt2 II. r. vádlott és a védője kizárólag a büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést, melynek indokolásában elsődlegesen az eljárás elhúzódásának tényére, illetve a terhelti beismerésre és megbánásra hivatkozva indítványozták a kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítését (6. sorszámú másodfokú irat).

[3] Az ügyészség mindhárom vádlott vonatkozásában tudomásul vette a törvényszék ítéletét, miként Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak és a védőik is. E két vádlottal szemben az elsőfokú ítélet 2025. június 11. napján jogerőre emelkedett.

[4] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.271/2025/2. számú észrevételében a védelmi jogorvoslatokat nem tartotta megalapozottnak. Kifejtette, hogy a törvényszék helyesen tárta fel a bűnösségi körülményeket és a büntetett előéletű vádlottal szemben a különös részi büntetési tételkeret (öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés) minimumának felét is alig meghaladó mértékű, enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott szabadságvesztés büntetés rendkívül méltányos, amelynek enyhítése a büntetési célok elérésére nem volna alkalmas, ezért az elsőfokú ítélet tanácsulésen történő helybenhagyására tett indítványt.

[5] Az ítéltábla az elsőfokú ítélet elleni fellebbezéseket a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 598. § (2) bekezdése alapján az ügyészségi indítvánnyal egyetértve, a törvényi feltételek maradéktalan teljesülése folytán tanácsulésen bírálta el.

[6] A védelmi jogorvoslatok nem alaposak.

[7] Terhelt2 II. r. vádlott és a védője a perorvoslatot kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján jelentették be, ezért a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett részét bírálta felül, figyelemmel a Be. 590. § (3) bekezdésére, valamint a Be. 590. § (9) bekezdésére, mely szerint csak a jogorvoslattal érintett vádlottra terjedt ki a (korlátozott) revízió.

[8] A Be. 590. § (5) bekezdésének szabályai azonban a felülbírálatot kiterjesztik a szankciós fellebbezésnél is az eljárási szabályok betartására, az abszolút és súlyos relatív hibából eredő hatályon kívül helyezési okok esetleges fennállására, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésre, ha a vádlottat fel kell menteni vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, valamint a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezésre [Be. 590. § (5) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontok – c) pont, (5a) bekezdés]. Értelemszerűen a mértékes fellebbezésnél a büntetés kiszabása a fellebbezés oka és a cél: a büntetésre vonatkozó rendelkezés megváltoztatása, ezért a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontban foglaltak jelen esetben a Be. 590. § (3) bekezdésében írtaknak feleltethetők meg. Ezen túl a másodfokú bíróság hivatalból vizsgálta a Be. 590. § (7) bekezdésének előírása szerint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket is.

[9] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében ugyanakkor a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta és nem is vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította, mivel a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be. Ebben az esetben az elsőfokon megállapított tényállás rögzül, azaz a tényálláshoz kötöttség teljes.

[10] Az ítéletábra a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék az eljárást a perjogi szabályokat betartva folytatta le és a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadása törvényesen történt [Be. 504. § (2) bekezdés a)-c) pont]. Nem vétett sem abszolút [Be. 608. § (1) bekezdés a)-h) pont], sem olyan relatív eljárási hibát [609. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a)-d) pont], ami az érdemi felülbírálatot kizárta volna. Hatályon kívül helyezési ok nem volt észlelhető.

[11] A felülbírálat kiterjesztése során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság törvényesen vont következtetést a vádlott bűnösségére. Nincs olyan körülmény, tény, amely a terhelt felmentését vagy az eljárás megszüntetését tette volna szükségessé. A kábítószerre kereskedéssel, bünszövetségben elkövetett bűncselekmény jogi minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi szabályoknak.

[12] A büntetés kiszabásakor irányadó bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság feltárta és Terhelt2 II. r. vádlottal szemben az enyhítő és súlyosító körülményeket a nyomatékuknak megfelelően értékelve, az enyhítő szakaszt alkalmazva, a büntetési célok elérésére alkalmas, tetterányos büntetést szabott ki, melynek enyhítésére az ítélőtábla nem látott törvényes lehetőséget.

[13] A védő által az eljárás elhúzódsának értékelésére tett indítvánnyal a másodfokú bíróság nem értett egyet, hiszen a vádemelésre 2025. május 12. napján került sor, az elsőfokú ítélet 2025. június 6. napján kelt, jelen másodfokú határozat pedig 2025. november 11. napján került meghozatalra. Erre figyelemmel sem az eljárás elhúzódsá, sem pedig az időmúlás nem értékelhető a vádlott javára olyan nyomatékkal, mely a büntetés enyhítését indokolná.

[14] A kifejettetekre tekintettel a védelmi fellebbezések nem vezethettek eredményre.

[15] Az ítélet egyéb, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadságra bocsáthatóságra, az előzetes fogvatartás beszámítására, a bűnjelekre, a vagyoneklkobzásra és a bünygyi költségre vonatkozó, egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezései is törvényesek azzal a pontosítással, hogy a Be. 321. § (5a) bekezdés szerint, ha a vádlott a kiadni rendelt dolgokat e határozat közlésétől számított három hónapon belül nem veszi át, úgy azok az állam tulajdonába kerülnek.

[16] A részletezett okok folytán a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdésének alkalmazásával helybenhagyta.

[17] Ellentétes döntés hiányában a másodfokú végzés ellen a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.

Debrecen, 2025. november 11.

Dr. Háger Tamás sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. előadó bíró, Dr. Bakó József sk. bíró

Záradék: A Debreceni Törvényszék 19.B.200/2025/21. számú ítélete Terhelt2 II. r. vádlottal szemben a Debreceni Ítéltábla Bf.I.508/2025/8. számú végzése által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2025. november 11.

Dr. Háger Tamás sk.
a tanács elnöke